

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Çinde Japon medeniyeti :
Saçını keseyim derken kafasını kesiverdi !

Radyo ve radyom
kadar

RADYOLİN
de insanlığa hiz-
met etmektedir :
Çünkü

RADYOLİN

dişleri, dişler mide-
yi, mide vücudu
kuvvetlendirir. Sıh-
hatli ve kuvvetli in-
sanlar da medeni-
yete hizmet eder.

*Sabah, öğle ve akşam her
yemekten sonra dişlerinizi
muntazaman fırçalayınız.*

KURTULUŞ

Doktorlar, Bankacılar, Kâtibler, Mektebliler velhasıl bütün mürek-
kepli kalemle yazı yazanlar, mürekkebin ceplerine akmasından, kuru-
masından, ve ucun bozulmasından kurtaran yegâne

TIKU DOLMA KALEMİ

Avrupada dahi tasdik olunduğu gibi Almanyanın bu icadı mürek-
kepli kalemle yazı yazmak mecburiyetinde olan halkı hakikaten bu ezi-
yetten kurtarmıştır. TIKU ucu aşınmaz, bol mürekkep alır, kuvvetli
basılırsa 3 - 4 kopya çıkarılabilir. Açık bırakıldığı halde her ne şekilde
olursa olsun mürekkep akmaz ve kurumaz. TIKU en sağlam ve en kul-
lanışlı mürekkepli kalemidir.

Siyahtan maada yeşil, mavi ve kırmızı renkleri de aynı fiatta satıl-
maktadır. Her yerde arayınız. Taklidlerinden sakınınız, üzerinde «Tiku»
markasına dikkat ediniz.

Fiati 3 liradır.

Deposu: Rikardo Levi, Havuzlu han. No: 1. İstanbul
Taşraya posta ile gönderilir.

**NEZLE, GRİP
BAŞ, DİŞ
ROMATİZMA**
ve bütün ağrıları,
kadınların ay san-
cılarını derhal
geçiren
SEFALİNİ
her yerde ısrarla
arayınız

SEFALİN

1 - 12 lik ambalâjlar içerisinde. Taklitlerinden sakınınız

REKTA

**BASUR MEMELERİ
VE HER TÜRLÜ İLTİHABLAR**

NERVİN

**UYKUSUZLUK
SİNİR AĞRILARI BAYGINLIK**

BUYURSUNLAR!

Gazetelerde okudum:
Edebiyat tarihine girmek
istiyen esersiz bir muhar-
rir:

— Beni niçin kitabına
sokmıyorsun?

Diye yanındaki müverri-
hin boğazına sarılmış!

Hayret etmiyorum. Bir
zamandanberi edebiyat â-
lemi öyle bir anarşi içinde
ki, herkes, herkesin yerine
geçmeyi düşünebilir. Hâ-
midden Faruk Nafize kadar
bütün makamlar bomboş.
Ne azledilenler için esbabı
mucibe, ne nasbedilenler

için ehliyetname gösterme-
ye lüzum yok. Bir kaç ar-
kadaşın şahsî dostluğu kâ-
fi. Şimdi öz şairlikten üs-
tadlığa, dâhiliğe, hattâ ede-
biyat ilâhlığına kadar bü-
tün terfi ve terakkiler böyle
yapılıyor. Bence, bunun ist-
inat ettiği kuvvet şu olabi-
lir:

— Madem ki, bizde pek
az şiir okunuyor ve madem
ki karilere güvenilemiyor;
öyle ise birbirimize dayana-
lım!

Bu suretle bir kaç arka-
daş bütün bir edebiyat ta-

rihine, keyiflerince yeni bir
nizam verebilmek kudretini
kendilerinde bulabiliyorlar.
Vakıa sanat meseleleri şah-
sidir. Herkes, kendi nefsi
için istediğini beğenmek
veya beğenmemekte ser-
besttir. Fakat bir münek-
kit, bir estetik ve yahut bir
müverrih gibi ortaya çıkı-
lınca iş değişir. O zaman,
eğer samimî ise, yeni bir
mektelin, yeni bir tarzın,
yeni bir zevkin nazariyeleri
bildirilmek icabeder.

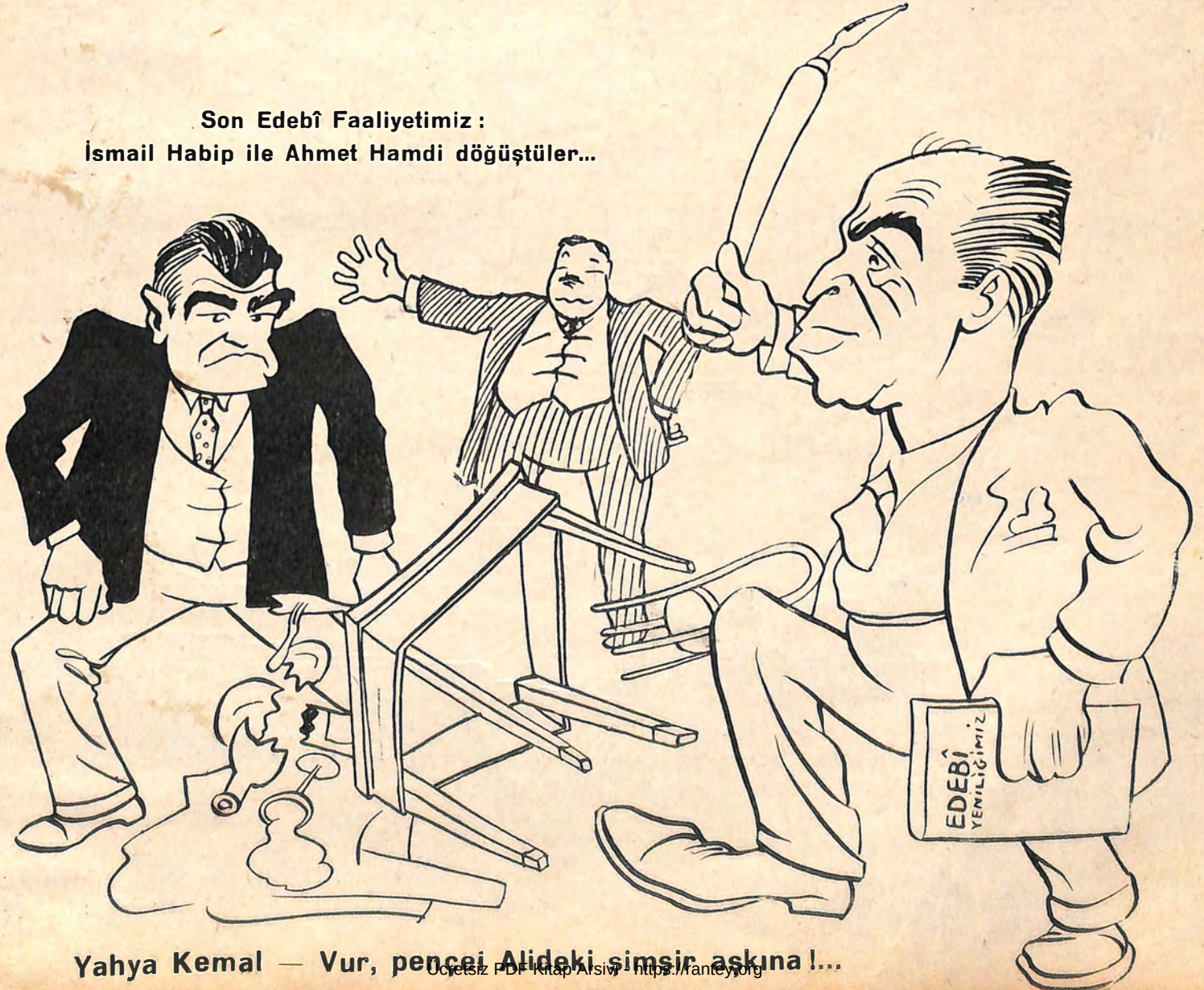
Hayır, buna da lüzum
yok! Sadece: İstihfaf, is-

tihza, küfür ve yahut da
hayret, takdir, alkış... Şu
halde genç muharririn hak-
kı var. Madem ki bu kadar
şiddetle, bu kadar ısrarla
edebiyat tarihine girmek is-
tiyor; bir müverrihin tek ba-
şına yol kesmeğe kalkması
ne demektir? Senelerden-
beri bütün koltuklar boş ve
kapılar ardına kadar açık
duruyor. Bana kalırsa, üs-
telik şapkasını da çıkarıp
selâmlamalıydı:

— Buyursunlar!

Orhan Seyfi Orhon

Son Edebî Faaliyetimiz :
İsmail Habip ile Ahmet Hamdi döğüşüler...

Yahya Kemal — Vur, pençe Alideki simsir askına !...

ERKEK KADIN OLURSA!

Tefrika No. 9

OPERET 3 PERDE

Yazan: FİSKE

Hazım — Hani ya?. Kim-seler yok.. Garson bizi bek-liyenler nerede?

Garson — (Etrafını araştı-rarak) Allah, Allah! Köşe kapmaca mı oynuyoruz, ne-dir? Şimdi buradaydılar, dışarı çıkmışlar.

Vasfi Rıza — Gel, belki bizi dışarda bekliyorlar!

(Çakarlar. Kapıdan Neclâ ile Anjel görünür.)

Vestiye — Cevdet Gül-tenle Karabet Atmaciyan salonda sizi bekliyor!

(Salona girerler. Etrafları-na bakınırlar.)

Neclâ — Bari, şu hesabı-mızı verelim. Garson, he-sap!

Garson — Hesabınız ö-dendi.

Neclâ — Kim ödedi?

Garson — Cevdet Gülten-le Karabet Atmaciyan.

Anjel — Vay, bizi gör-müşler de kaçoollar ha... İki kadeh konyak ile mi bizi baştan savmak istoorlar. Ben onlara gösteririm.

(Kapıdan Şevkiye ile Be-dia görünür)

Neclâ — Karılar!

(Dışarı çıkarlar.)

Bedia — Misafirlerimiz nerede?

Garson — (Etrafı araştırarak tebessümle) Allah aşkı-na siz birbirinizi mi arıyor-sunuz, yoksa kovalamaca mı oynuyorsunuz?

Şevkiye — Ne oyunu?

Garson — Ne bileyim ben, siz geliyorsunuz, onlar kaçıyor, şimdi burada idiler. Savuşmuşlar.

(Şevkiye ile Bedia çıkar. Biraz sonra sağ taraftan Ha-zımla Vasfi Rıza, sol taraftan da Neclâ ile Anjel sala-na girerler.)

Vasfi Rıza — (Hazıma)

Eyvah, hapı yuttuk, şimdi bunların elinden nasıl kurtulacağız!

Hazım — Tanıdılar mı dersin?

Vasfi Rıza — Şimdi silsi-lenden başladıkları zaman anlarsın!

(Neclâ ile Anjel gözlerini Vasfi Rıza ile Hazıma dike-rek yavaş yavaş sokulur-lar.)

Neclâ — Sizi gidi maska-ralar sizi! Bak, Anjel, tanı-mıyalım diye tebdili kıyafet etmişler! Bu ne kepezelik? Şu halinizden olsun utanmı-yor musunuz?

Hazım — Sus olun, yal-var yakar olurum! Başımız-dan ne geçti ise ağnatalım!

Anjel — Otur şuraa baka-yım! (Hazımı yakasından tutup masaya oturtur.)

Şevkiye — Sen de! (Şev-kiye de Vasfi Rızayı oturtur!)

Vasfi Rıza — Aman, aya-ğımı öpeyim!

Hazım — Kulun, kölen olayım!

Neclâ — İki aydır nerede idiniz, hesap verin baka-yım? Neden semtimize uğramadınız, neye bizi al-dattınız?

Vasfi Rıza — Hastalan-dık!

Hazım — Evet, hastalan-dık!

Anjel — Onun için buraa geldiniz de kef süroorsu-nuz? Sizi tanımaalım diye kıyafet değiştirmiş iseniz ondandır?

Hazım — Kıyafet değiştir-miş değiliz. Kan olduk!

Vasfi Rıza — Evet, kadın olduk!

Anjel — Sus ol, Vaktile ne erkek idin ki şimdi ne kan olacaksın? İşi divane-

liğe vurma... Cevap ver deorum!. Mart kedisi gibi terasa çıkıp beni gözetler iken kan değil idin? Kadehini uzatıp havadan toka eder iken kan değil idin? Huzurumda dize gelip yal-var yakar olur iken kanı değil idin? Şimdi kan ol-dun?

(Vasfi Rıza mütemadiyen sus, diye işaretler yapar.)

Hazım — He, o zaman değil idim, ne vakit ki has-talandım, kan oldum. Na-sıl ağnatmalı be?

Neclâ — Bunları ne söy-letip duruyoruz kuzum? İlk önce paraları söküsünler!

Hazım — Para istoorsun?

Anjel — Ya nedir? Apar-tıman kirasını ödedin? Da-ha ne ki eksiklerim var al-dın? İki aydır uğursuz su-ratını görmüşüm?

Hazım — Vereyim, şeker-parem vereyim; ama ko-camdan alayım ki verebile-yim. Bilmezsin kan kısmı-nın üstünde para olur?

Anjel — Ama, yüzük, kü-pe olur. Ver şunları baka-yım?

Neclâ — Sahi, sen de şun-ları ver.

(Neclâ ile Anjel, Vasfi Rı-za ile Hazımın boynundan gerdanlığını, parmağından yüzüğünü, kulağından kü-pesini birer birer çıkarıp alırlar.)

Vasfi Rıza — Ay, ay ay... Parmağım çıkacak. Yavaş çek.

Hazım — Ona dokanma.. Kocamın Nişan hatırasıdır.

Anjel — Başkasını taksın!

Vasfi Rıza — Aman, a-man, aman... Kulağımı a-cıtıyorsun!

Neclâ — Fena mı? Kula-ğında küpe olur.

Anjel — Şimdi paraları sökölün!

Vasfi Rıza — Eyvah, ko-calarımız geliyor. Siz şim-di gidin.. Biraz sonra oda-mıza gelin.. İkimiz de bir odada yatıyoruz.

Neclâ — Neye kocaları-nızla yatmıyorsunuz?

Vasfi Rıza — Doktor mü-saade etmiyor... Odamıza gelin.. Ne isterseniz vere-lim!

(Anjelle Neclâ çıkar. Be-dia ile Şevkiye girerler.)

Şevkiye — Pek suratlı du-ruyorlar, bir şey mi sezdi-ler acaba?

Bedia — Şimdi anlarız.

Şevkiye — Bizi mi bekli-yordunuz?

Vasfi Rıza — Sizi bekli-yoruz ya... Ne kadar sinir-lendiğimiz farkında değil misiniz?

Şevkiye — Kızma şeke-rim!

Vasfi Rıza — Aman, ben öyle yapmacıklar sevmem. Karsına sadık olan erkek onun yanından ayrılmaz. Bizi burada bıraktınız, ken-di kendinize geziyorsunuz. Bu kadınlar tek başlarına ne yapıyorlar? dediğiniz yok. Acaba birisi peşlerine mi takılır? Yan gözle mi bakar, söz mü atar? Umu-runuzda değil! Ben vaktile kocanken böyle mi yapar-dım?

Hazım — Ya ben böyle yapardım?

Bedia — Artık o defterleri kapalım!

Hazım — Nesini kapaa caksın... Ne ki bilorsan söyle... Hiç Yalovaa gidip de seni yalnız bıraktığım oldu? Dizinin dibinden ay-rıldı mı? Ezkaza gözlerim birine takılrsa: (Arkası var)

Haftanın Karikatürleri

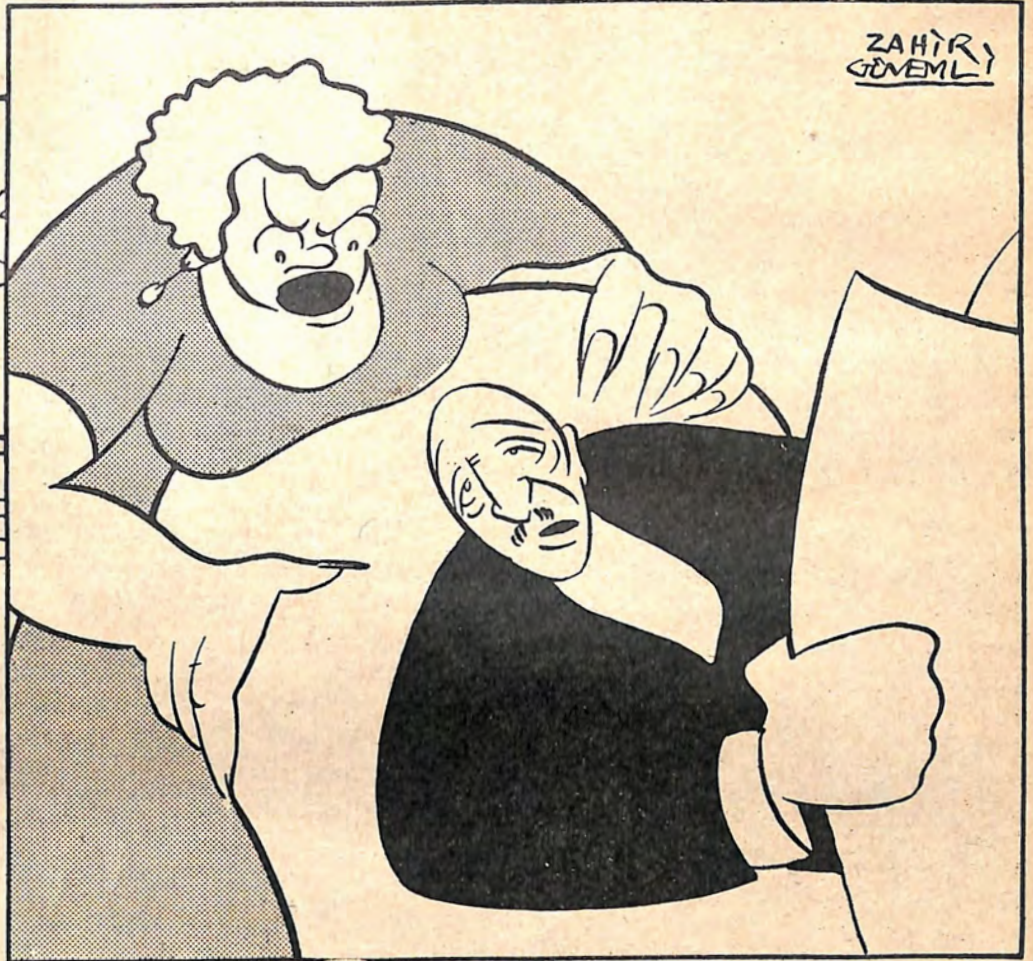
İşsizlere iş bulma teşkilâtı, yakında işe başlıyor..

— Gazetelerden —

— Ne iş olsa yaparım bayım...
— Maalesef teşkilâtın kadrosu doldu

Gazetelerden: Bir adam kendisile evlenmek istemiyen bir kadını dövdü.

ZAHER
GÜVENLİ

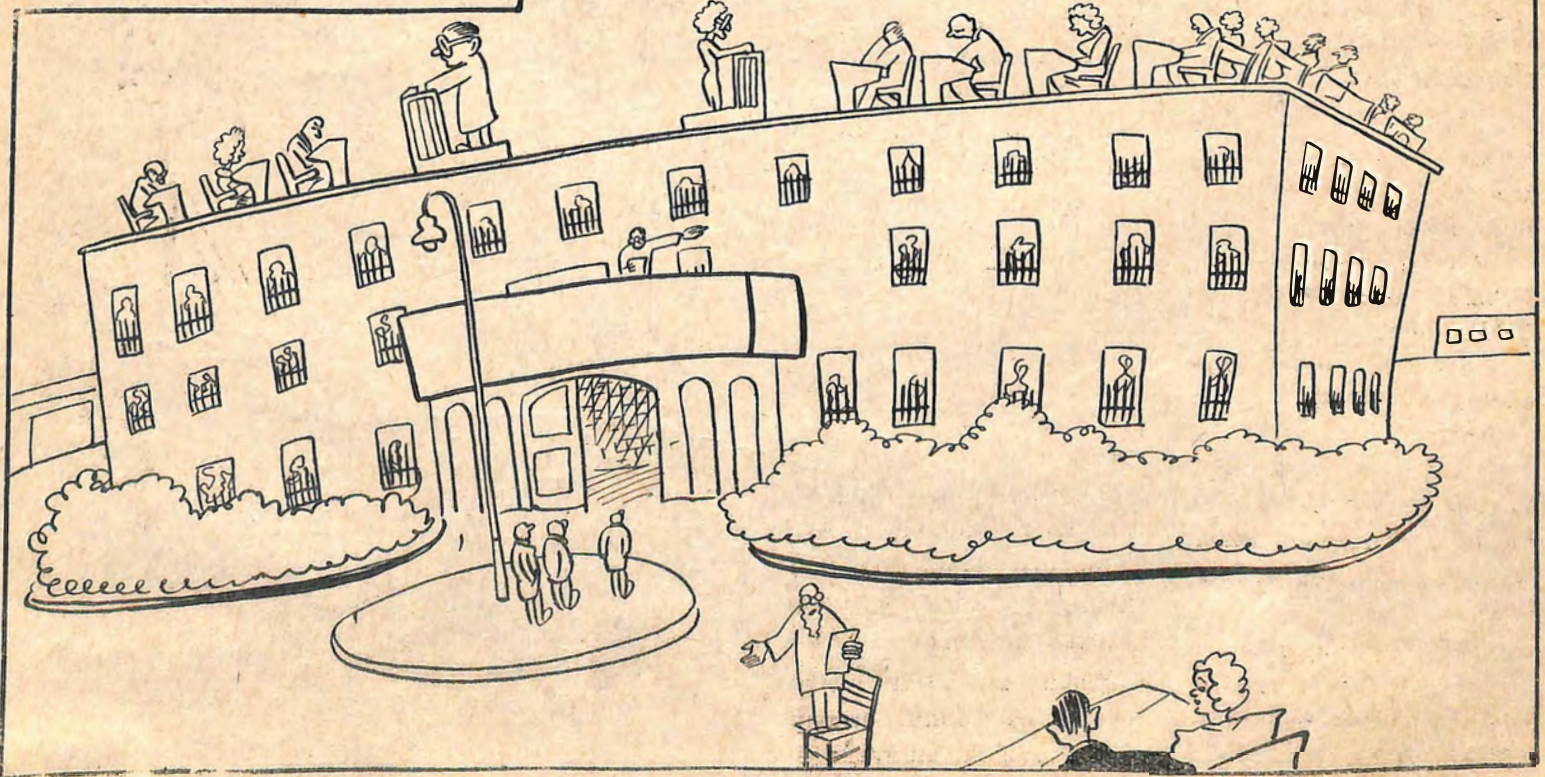
Koca — (Okuduktan sonra) Hay anmak hay...
Aklına şaşayım!..

Kadın — Ahmak ta hangisi bakayım?..

Koca — Şey... Kadın tabii, tepeliyememiş edepsizi..

Bu sene Üniversiteye tehcüm fazla...

—Gazeteler—

Tehcüm karşısında tatbiki muhtemel yeni tedris sistemi!..

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Ahmet şiddetle 'oda kapısından içeri girdi. Yüzü sapsarıydı.

Mehmet yerinden kımıldanmadı. Şezlongun üzerinde yatıyordu. İpek bir pijama giymişti. Ve Türk tütünleri bu kadar iyi olduğu halde, kim bilir neden, kaçak İngiliz sigarası içiyordu.

Ahmet şapkasını başından çıkarmağı düşünmeden Mehmedin karşısına geçti.

— Aman monşer, dedi, felâket! Müthiş bir facia!.. Hâlâ kendime gelemedim.. Öyle elim bir şey ki!

Mehmet, küçük parmağında bir elmas yüzük bulunan elile tek gözlüğünü gözüne yerleştirdi. Ve sanki tek gözlüğünü gözüne taktıktan sonra Ahmed'i seçmiş gibi, telâşsız bir misafirperverlikle:

— Oo Ahmet, sen misin? dedi. Safa geldin, buyur, otur; ne olmuş? Ne var? Sararmışsın!

Öteki bu davete, bu selâma mukabele etmedi. Hep ayakta duruyordu.

— Aman azizim, dedi, hiç kendimde değilim. Sana çok fena bir haber getirdim. Formidable bir şey!

Mehmet, onun telâşının farkına varmayan bir soğukkanlılıkla:

— Ne var Ahmet? diye sordu.. Ne olmuş?

Ahmet:

— Büyük bir facia, diye anlatmağa başladı. Dün akşam Cezmi klüpte pokerde bütün parasını kaybetmiş!..

Mehmet geriniyordu:

— Ah.. Ben de bir şey olmuş zannettim, dedi, bundan da beteri olabilirdi!

Ahmet:

— Fakat hepsi bu kadar değil, dedi. Bu suretle Cezmi vaktinden evvel klüpten çıkıp evine dönmüş..

Mehmet, esnemesini yanında bırakıp Ahmedin sözünü kesti:

— Canım, bundan da beteri olabilirdi..

Ahmet sinirlenmiye başlıyordu:

— Azizim, müsaade et, dedi, sözümü bitireyim: Cezmi eve avdet ettiği zaman metresini bir başka erkekle beraber yakalamış!

Mehmet kayıtsız bir sesle tekrarladı:

— Bu da bir şey değil... Bundan da beteri olabilirdi!

Ahmet, gitgide asabî:

— Fakat monşer, dedi, mesele o kadar ehemmiyetsiz değil. Cezmi metresinin yanında yabancı erkek görünce hemen tabancasını çekmiş ve adamın üstüne ateş etmiş!

Mehmet yanındaki masadan tınaklarını parlatmak için bir polisuvvar almıştı.

Ve sakın sakın tınaklarını parlatıyordu:

— Canım bundan da beteri olabilirdi!

Diye omuzlarını silkti.

Ahmedin asabiyeti daha artmıştı. Bayağı hiddetli idi:

— Daha beteri mi olurdu? Şaşarım aklına, daha beteri ne olur? Cezminin tabancasından çıkan kurşun gencin kalbine isabet etmiş, o dakikada öldürmüştü!

Mehmet tınaklarını parlatmış, polisuvvar, masanın üzerine bırakmıştı.

Şimdi tınaklarını ışığa tutuyor ve onların parlamayıp parlamadığını muayene ediyordu:

— Bundan da beteri olabilirdi!

— Hayır azizim, bundan beteri hiç bir şey olamazdı, çünkü bu ölen adam, bizim sınıf arkaadşımız İlhamiydi!

Mehmet ağır ağır yerinden doğruldu:

— İnan bana Ahmet, bundan da beteri olabilirdi.

Ahmedin tahammülü bitmişti. Adeta bağıracak:

— Bundan daha beteri ne olurdu? Lütfen bana anlatır mısın? dedi.

Mehmet, yanındaki masanın üzerinden aldığı gazeteyi okumağa hazırlanırken, soğukkanlılıkla ve sanki çok ehemmiyetsiz bir şey söyler gibi:

— Ne mi olurdu? dedi. Eğer Cezmi dün akşam değil de evvelki akşam pokerde bütün parasını kaybetmiş ve vaktinden evvel evine avdet etmiş olsaydı, metresinin odasında İlhamiyi değil beni bulurdu... Şimdi anladın mı?!

Ercümend Ekrem

Lig maçlarına giderken:

— Anneciğim, hakkını helâl et...

— Helâl olsun evlâtçığım, helâl olsun... İnşallah sağ salim dönersin!..

Dedikodu

BİRAHANEDE

Nazmi Acar, ötedenberi Evliya Çelebi lisanile konuşmayı âdet etmiştir. Geçen gün bir birahaneде garsona emretti:

— Banabak garson!

— Buyurunuz-

— Evvelâ, bana bir şişe bintülinep getir, semek makulesinden neler var? Bintülinep ile beraber âbı muşaffa da olsun!

Garson hiç bir şey anlamadan yüzüne hayran hayran bakıyordu.

— Getirsene yahu, Ahfeşin keçisi gibi ne yüzüme bakıp duruyorsun?

Garson kekeleydi:

— Söylediklerinizden bir şey anlamadım ki efendim, getireyim!

Nazmi Acar, sivri sakallını bir müddet kanştırıp düşündükten sonra:

— Vay canına, dedi, ben galiba beş on sene sonra yanıma tercüman almadan birahaneде gidemiyeceğim!

TERFİ

Devri istibdatta, Beşiktaş muhafızı Hasan paşa, maiyetindeki onbaşılardan birinin her akşam rakı içtiğini sezer. Bir gün çağırır der ki:

— Onbaşı, nedir bu yaptığın? Şu zıkkımı içmesen, şimdiye kadar çavuş olurdun!..

Onbaşı, selâmı çıkıp şu cevabı verir:

— Paşam, ben onu içince sayenizde kendimi müşirden de büyük sanıyorum!..

CİLVELER

Zevce — Ah ne olurdu, ahmağın, budalanın biri çıkıp da izdivacımızdan evvel seni isteseydi.

Zevce — Merak etme, istedi.

Zevç — Hemen evlenmeliydin!

Zevce — Ben de başka türlü mü hareket ettim sanıyorsun?

Kız — Madem ki kadınlar bu kadar çok hoşuna gidiyor, evlen bari...

Erkek — Yok! Bak, çiçekleri severim ama, bahçivanlıktan haz etmem!..

MAŞALLAH!

Fikret, babasının çalışmakta olduğu odaya girdi:

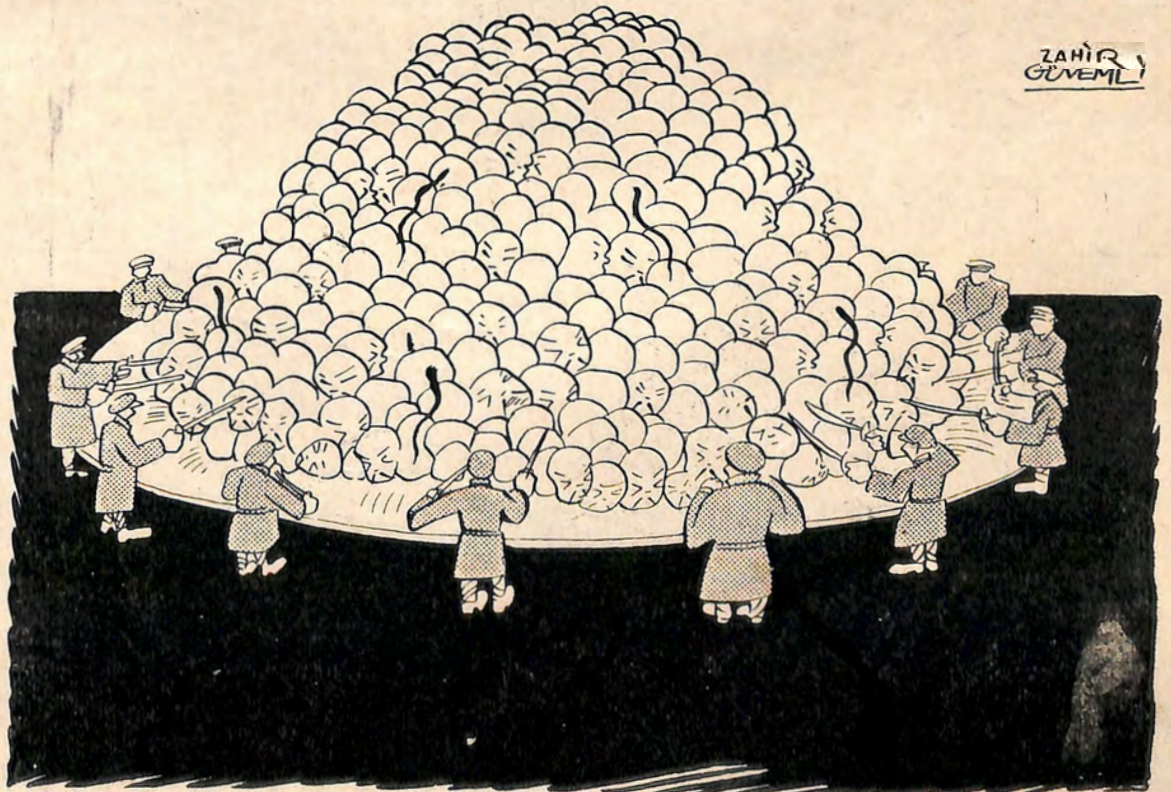
— Babacığım! müsaade ederseniz o kocaman fransızca lûgat kitaplarında bir şey anyacağım.

— Hay hay, oğlum!

Babasının memnun ve müftehir bakışları altında Fikret, lûgat kitaplarının iki üç cildini birden alıp götürdü. Daha yedi yaşında, lisan tahsiline bu kadar ehemmiyetle çalışan evlâdının arkasından zavallı baba bir çok da dua etti.

Aradan yarım saat geçmez, Fikretin annesi, kileri yerleştirirken, kendi kendine söyleniyordu:

— Şaşılacak şey! yine bir kavanoz reçel eksilmiş. Çapkın oğlan en üst rafa, bacak kadar boyu ile nasıl da yetiştii?!

ZAHİR
GÜVEMİLİ

Japon ordusuna Hankovda ilk ziyafet: Çin pilâvı!..

Öyle mahcup, öyle mahcup tu ki. Değil bir kadın, hattâ bir erkek yüzüne baksa kulaklarına kadar kıpkırmızı kesilirdi.

Melek bakışlı, mavi gözlerini önüne eğer ve bir daha o bakışları yerlerden kaldıramazdı.

Yalnız kendine hitap edildiği zaman cevap verirdi. Fakat kendiliğinden hiç kimseye bir şey sormaz, düşüncelerine en muhalif gelen fikirlerden konuşulsa bile, kimse ile münakaşa, mübahase etmezdi.

Muzaffer güzel bir çocuktuktu. Kadınlar kendisini pek beğenirlerdi, şüphesiz ki en gencinden en ihtiyarına kadar üzerlerinde yaptığı tesir onlarda annelik hissini tahrik edişi idi. Hangi kadını onu görse muhakkak içinden:

— Ah evlâdım, derdi, pek şeker şey vallahi!..

Ve eğer bu kadın biraz da yaramaz olursa onun genç bir kız safiyeti taşıyan gözlerine gözlerini diker ve onun renkten renge girişini seyretmekten şeytanî bir zevk duyardı.

Muzaffer iyi tahsil etmiş, çalışkan, zengin bir gençti, ve bütün sıkılgan haline, etvarına rağmen yakışıklı bir delikanlı idi. İşte bu sene annesile ve babasile otele geldikleri zaman evlendirecek kızı olan ebeveyn ile evlenecek kızlar onun etrafını adam akıllı sardılar.

de Muzafferle meşgul oluyordu.

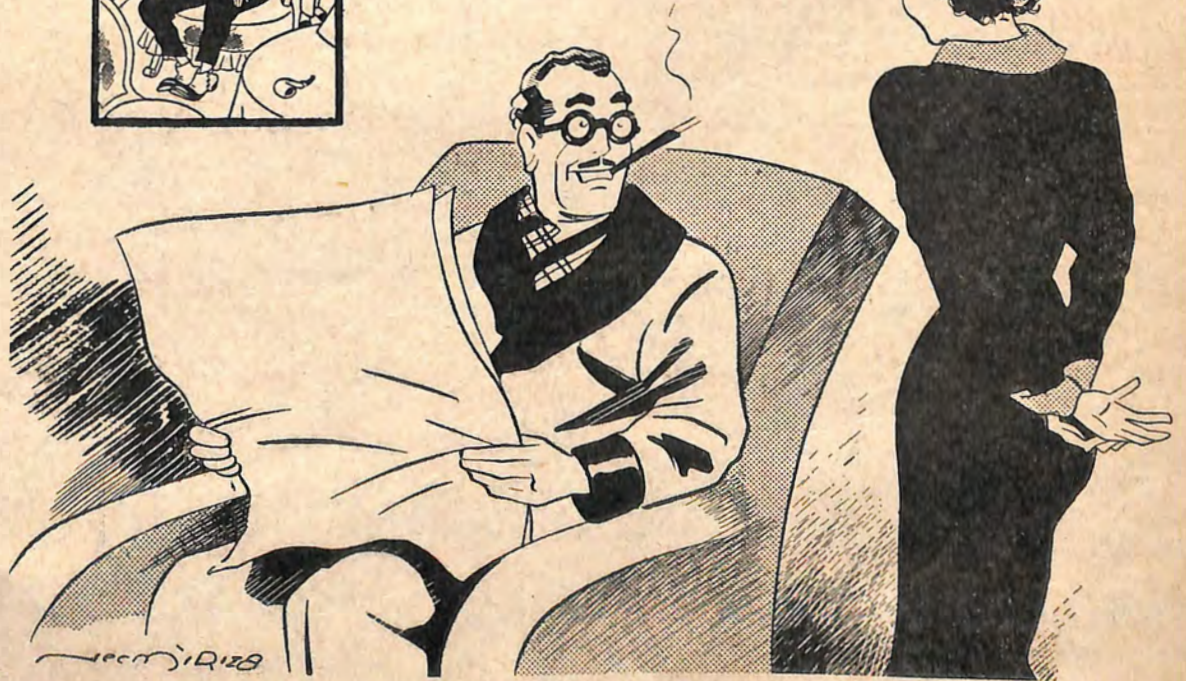
Neden acaba? Onun uzaktan için için sevişi ve aşkının cesaretsizliği mi Pervine tesir ediyordu. Hiç zannetmem. Pervin yirminci asrın çocuğu idi. Hayatta ne yapmak istediğini pek iyi bilen ve her şeyi düşünerek tartarak yapan bir küçük şeytandı.

Pervin zengin değildi. Ve onun Muzaffere olan alâkasını bu züğürtlük pek güzel izah ediyordu.

Muzaffer, Pervinin cüretkâr bakışlarını gördükçe bunların nasıl bir mana ifade ettiğini anlıyordu. Muzaffer aptal değil, yalnız sıkılgandı.

Bir gece... Ah o gece... Otelde danslı bir suvare vardı... Müzik çalıyordu... Etrafta güzel giyinmiş kadın ve erkekler dolaşıyordu. Havada tatlı lâvantaların ve taze çiçeklerin kokusu vardı. Sonra Muzaffer şampanyayı biraz fazla

kaçırmıştı. İşığa tutulmuş bir pervane gibi Pervinin esmer teninin cazibesine kapılmış, onun etrafında dolaşıyordu. Ve şampanyanın verdiği cesaretle ona bu gece on metre kadar yaklaşıyordu. Fakat Pervin... Pervin görülecek bir halde idi. Onu teşvik etmek, onu baştan çıkarmak için en cesaret verici bakışlar ve tebessümlerini ondan esirgemiyordu ve Nihayet gecenin ilerlemiş bir saatinde ona, beni takip et, seninle baş başa kalalım, der gibi otelin تنها ve kimsesiz yazı odasına doğru ilerledi. Kapıdan girerken arkasını döndü, en işveli tebessümle Muzaffere güldü. Muzaffer bu tebessümden aldığı cesaretle onu takip etti. Bu akşam kendisini tanıımıyordu, öyle bir cesareti vardı ki... İçinden öyle geliyordu. Bu az ışıklı, kimsesiz odada Pervine muhakkak sıkılmadan kalbini açıverecekti... O da kimsesizdi. Pervin pem-

Kadın — Söyle bakayım, bugün nerede idin?.. Üstüne fena kadınların kokusu sinmiş ..

Erkek — Yok canım, temin senin lâvantandan sürünmüştüm...

be elbiseleri içinde ne gü-
zeldi yarabbi.. Ona güle-
rek bakıyordu..

--- Bir şey mi arıyorsunuz?

Diye cesaret vermek istedi. Fakat Muzaffere onunla böyle bir odada yalnız kaldığı zaman birdenbire ne olmuştu?. Sanki dili ağzının içinde kör düğüm olmuştu. Hisleri kalbinde, düşünceleri beyinde ve cümleleri boğazında taş kesilmişti.

Yüzü gözlerinin içine kadar kızarmıştı. Genç kız onun şaşkınlığını görünce cesaret vermek için tekrarlamıştı:

— Bir şey mi istiyorsunuz?

Ne diyecekti yarabbi?.. Onun arkasından buraya kadar gelişinin mazeretini vermek lâzımdı. Ve perişan gözlerle etrafına bakıyor, duvardan, tavandan, halıdan, eşyadan sanki kendisine imdat arıyordu ve birdenbire sevinçle gözü Pervinin dikkat etmeden üzerine oturduğu bir gazeteye ilişti ve onu göstererek büyük bir tehalükle kekeledi:

— Şey.. Affedersiniz. Bunu arıyordum... Yoksa okuyor musunuz?..

— Şeytan

Ressam — Haydi, soyundunuzsa gelin...

Model — Soyundum ama, bir şartla gelirim: Resmimi yaparken bana hiç bakmıyacaksınız!..

İKİ ÂŞIK ARASINDA

— Sevgilim, ilk defa pencereden başıma bir çiçek attığı zaman az kaldı sevincimden bayılıyordum...

— Ya ben, ölüyordum ya. Otuz gün yataktan kalkamadım...

— Allah Allah... İnanılmıyacak şey!

— Billâhi böyle... Ama benimki daha büyük bir tezahüratı âşıkane olmak üzere çiçeği saksısile beraber kafama atmıştı!

HAKLI BİR SİTEM

Kopuğun biri, yirminci defa olarak aynı hâkimin huzuruna çıkar. Hâkim:

— Sen ıslah olmiyacak mısın?

Diye sorar. Kopuk cevap vermez.

— Seni bir daha mahkûm edeceğim..

Bu sefer kopuk, meysane omuz silker ve der ki:

— Ya, sen, bay reiz.. Hiç değişmiyecek misin?

HAKKI YOK MU?

Adamın biri, postahaneye bir mektup götürür. Memur mektubu alır, tartar ve der ki:

— Mektubunuz çok ağır! Altı kuruşluk bir pul daha yapıştırın.

Öteki gülümser ve şu cevabı verir:

— Öyle ya! Fazla bir pul yapıştırıyım da daha ağır olsun, değil mi?

HAKLI BİR MAZERET

İki ayyaş bir meyhanenin tezgâh başında çakıştıyorlar. Biri, diğerine ikram ediyor:

— Bir kadeh de benden!

— Artık içmem.

— Ne?. Senin hiç böyle reddettiğin yoktu. Hayrola? Hasta mısın yoksa!

— Yok anacığım! bugün başka eve taşındık ta merdivenlere henüz alışamadım.

Madam Sürpik, gözleri yerde, utana utana keşişin yanına girdi:

— Ah papaz efendi, bir günah etmişimdir.. Zâtınıza demek istoorum!..

Papaz, kemali azametle emretti:

— Ağlama.. Sus ol. Asfas büyüktür..

— Ah papaz efendi, bilirim, Asfas büyüktür.. Ve lâkin benim günahım da büyüktür..

— Zo nedir ki günahın?.. Hırsızlık ettin?..

— Yok.. Daha büyüktür.

— Kocana hiyanetlik ettin?

— Yok.. Daha büyüktür! — Adam öldürdün?

— Yok.. Daha büyüktür!

— E, nedir ki be?... Sen söyle bakalım...

— Kocam benden şüphe edoor!.. Dün gece bana sormuş ise: Sürpik, beni aldattoorsun, deyi?... Yok demişim, aldatmoorum!.. Ah papaz efendi, yalan demişim. Yalan!.. Tabanının dibini öpeyim, Asfasa yalvar ol, yalan dediğim için bana günah yazmasın!.

HEM KAÇAR, HEM DE...

Bir genç delikanlı, gece geç vakit sokakta rast geldiği fıkırdak bir Rum kızının yanağına, dayanamaz, bir fiske vurur:

Rum kızı — Nasi hosunuz gitti, oyle mi? Boyle renk hiç görmemişsinizdir.

Delikanlı bu iltifattan cesaret alarak kızın elini tutar.

Rum kızı — (Müthiş bir güçlük kopararak) Bırakınız beni... Bırakınız diyorum...

Delikanlı — (Sakinleşmiş) Telâş etmeyiniz matmazel, elinizi bırakacağım ama, evvelâ siz bırakırsanız!..

Bayan S... fazla hafifmeşrep bir kadın değildir. Fakat aldığı tavırlar, onu, olduğundan hoppa, şımarık, hafif gösterir. Geçen gün öte beri almağa çıkmış, yanına da hizmetçisini almıştı.

Eve döndükleri zaman hizmetçi kız kapının önünde durdu. Sokağa uzun uzun baktı

S... merakla sordu:

— Kız, neden içeri girmiyorsun?

Hizmetçi omuzlarını kaldırdı:

— Peşinizden gelen var mı diye bakıyorum!..

YALAN MÜSABAKASI

— Ben bir tarla aldım. toprağı o kadar iyi ki her ay mahsul veriyor.

— Bizim bahçe kadar olmasın. Bu kış bizimki çamaşır sermek için ayağında ceviz nalınlarla bahçeye çıkmıştı. Nalınlardan biri çamura saplanıp kaldı. Bir zaman sonra nalının bulunduğu yerde bir fidan gördük. Meğer nalın kök salmış. Şimdi öyle bir ceviz ağacı yetişti ki mahsulünü toplamakla bitiremiyoruz.

— Ben de bizim memlekette gayet bereketli bir toprak bilirim. Bir gün ihtiyar bir yolcu bir kayanın kenarına oturarak biraz dinlenir, bir sigara içer. Tekrar ayağa kalkmak istediği zaman muvaffak olamaz, bağırmağa başlar. Etraftan imdadına yetişirler, bir testere ile ayağını keserek adamcağızı kurtarırlar.

— Testere ile ayağını mı keserler.

— Evet. Çünkü ayağının biri tahtadan imiş. Sizin nalın gibi çabucak toprağa kök salmış!

Nurullah Ataç — Kolay gele üstad, ikinci namazın
M. Şekip — Hayır, Yahya Kemal'in şiirlerini okuy

Fransızca

Şair Nasih Şevkiyi yirmi senedir tanırım. İlk el sıkıştığımız gün bana kendisini şöyle takdim etmişti:

— Sentezer lisesi Garp edebiyatı profesörü...

Baktım, sağ cebinde bir, sol cebinde iki, koltuğunda üç kitap var. Üçü de Fransızca...

Şair Nasih Şevki, yarıdılış itibarıyla de iddiasına uygun bir adamdır. Uzun bir boy. Şakaklarından şişkin bir baş. Çıkıntılı, açık bir alın. Vakitsiz ağarmış saçlar...

Onunla çabucak dost oluvermiştik. Hoş, tatlı bir arkadaş. Uysaldı. Şakaya

dayanıklıydı. Yalnız bir kusuru vardı: Fransızca bilmek, Garp edebiyatını tanımak iddiası!.

Halbuki, onun Fransızca bilmediğini, hem de nasıl, hiç bilmediğini söylüyorlardı.. Onu iyi tanıyan bir dostu:

— Vallahi, billâhi, diyor-du, alfabeyi baştan sonuna kadar yanlışsız okuyamaz.

Aradan yıllar, uzun yıllar geçti. Fakat şair Nasih Şevki bu hevesinden, bu merakından geçmedi. Onu her gün elinde bir başka Fransız şairinin, bir başka Fransız edibinin eserile gördüm... Haftada üç dört

mı hazırlık?..
cağız: Malûm ya, kelâmullah abtessiz ağza alınmaz...

Kitaplar

gün Beyoğluna geçiyor, Fransız kiapçılarına yeni yeni siparişler veriyordu.

Geçenlerde, matbaadaki odamda otururken kapı vuruldu:

- Giriniz!

Faktım, şair Nasih Şevki değil mi?. Arkasında bir de hamal!...

— Hoş geldin yahu. Bunlar ne?.

— Yeni ısmarladığım kitaplar.. Paristen bugün geldi..

Hevesle, heyecanla oturdu.

— Nasılsın bakalım üstad?.

— Aman, kitaplanma ka-

vuştum... İki yıldır gözüm yollarda, onları bekliyordum...

Sonra, üç büyük paketten birini aldı, arzu ve merakla iplerini kesti, kâğıtlarını açtı...

Bu kitapların hangi büyük Fransız muharririnin eserleri olduğunu anlamak için ben de yanına yaklaşmışım.. Fakat paketlerin içinden ne çıksa beğenirsiniz?

Hep ingilizce kitaplar!

Şair Nasih Şevki, aradan yirmi yıl geçmesine rağmen fransızca'yı, ancak ısmarladığı kitaplar ingilizce çıkacak kadar öğrenebilmişti!

Bay D... ötedenberi dişlerinin mıztarıptır. Geçenlerde bir dostuna uzun uzun şikâyet etti. Dostu onun haline acıdı:

— Valiahi birader... Ben bu yaşa geldim, hiç diş ağrısı çekmedim, diş çektirmedim için diş hastalıkları ile diş doktorlarını ne bilirim, ne de tanırım... Yalnız benim karım, dişçilerin hemen hepsini bilir. Onun tecrübesine istinaden söylüyorum, bir genç dişçi var, hepsinden daha ehil, daha muktedir... Düşün birader, hemen her hafta bir dişçi değiştiren karım, iki senedir onun muayenehanesine devam ediyor...

AKLI EVVEL MAŞALLAH

Bayan Naire, bir çok araştırdıktan sonra, âkibet bir hizmetçi ele geçirmişti. Bu kıyla pazarlığı şöyle kesti:

— Dinle, kızım! hizmetinden memnun olursam, seni de memnun ederim. Şimdilik sana ayda beş lira vereceğim. Fazla olarak da seni ben giydiririm. Olur mu?

— Eksik olmayın efendim!

— Ertesi sabah, saat dokuza kadar hizmetçi gözükmeydi. Bayan Naire merak içinde bir saat daha bekledikten sonra dayanamadı, kızın odasına gitti. Bir de baktı ki, kız, sırtında bir gömlekle orada oturuyor. Taaccülle sordu:

— Kız nerede ise, öğle okunacak. Aşağıya neden inmiyorsun?

— Bekliyorum, bayancığım.

— Neyi bekliyorsun?

— Siz bana dün, seni ben giydiririm, demediniz mi

Dünyanın en meşhur gazetecilerinden biri ölmüştü. Ahirette doğru cennetin kapısına gitti. Kapıda nöbet bekleyen melek onu tepeden tırnağa kadar süzerek sordu:

Âdem oğlu, necisin?

— Gazeteciyim!

Nöbetçi sert bir sesle haykırdı:

— Yer yok!..

Meşhur muharrir, bu sefer cehennem yolunu tuttu. Yürüdü ve nihayet, kapıda nöbet bekleyen zebani ile karşı karşıya geldi.

Nöbetçi, onu tepeden tırnağa kadar süzerek sordu:

— Âdem oğlu necisin?

— Gazeteciyim!

Zebani, cennet kapısındaki melekten biraz daha yumuşak bir sesle cevap verdi:

— Yer yok!

Meşhur muharrir, düşündü, taşındı. Ve nihayet fezadaki metruk yıldızlardan birine gitti. Orada bir gazete çıkarmağa, cennet ve cehennem aleyhinde makaleler yazmağa başladı.

Üç gün sonra, meşhur muharrir cennet ve cehennemden yaldızlı birer davetiye geldi.

GEÇİM DÜNYASI

Bir gün tabiiyat mütehasısı Bay Hakkı, bir kireç ocağında dolaşüyor ve yerde bulunduğu muhtelif cins taşları toplayıp çantasına dolduruyordu. Bunu gören ihtiyar bir rençber sordu:

— Bayım, o taşları nideceksin?

Bay Hakkı gülümsüyerek:

— Ne yaparsın, baba! dedi, ben de ekmeğimi senin gibi taştan çıkıyorum!.

Ateş

Arasında

Bay Ahmet, açık pencereden yüzüne vuran güneşin ılık ve parlak ışığı ile gözlerini açtı. Nazarlarını gökyüzünün mavi boşluğuna daldırıp, bugün hava çok güzel olacak diye düşündü.

Sabah gazetesine bir göz atan Ahmet orada da havanın güzel olacağını okuyunca yüzünü buruşturdu!

Bir şey düşünmüş olacak ki giyinirken şemsiyesini almağa ve paltosunu giymeğe karar verdi!

Fakat karısı kaşlarını çatarak söylendi:

— Canım bu havada palto giyilir mi? Güneşe bak-sana?.

Ahmet:

— Öyle ise pardösümü alırım! Sonbahar bu, belli olmaz; belki yağmur ya-

ğar; hem yağmur yağdıktan sonra kar da yağabilir. Paltomu alsam daha iyi?

— Sen galiba aklını kaçırdın..

— Hayır karıcığım hayır, lâstiklerimi de giysem fena olmaz!

— Fakat güneşe baksana taşları çatlatacak gibi...

Ahmet biraz düşündükten sonra:

— Karıcığım hakkın var.. Bu havada palto ve lâstik giyersem mutlaka terlerim değil mi?

— Tabii terlersin!

— Öyle ise içimdeki yün fanileyi çıkarırım, ayağıma da keten ayakkabılarımı giyerim, lâkin paltodan vazgeçmem!

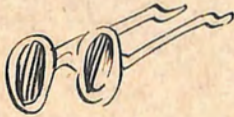
— İyi ama gene terlersin!

— Öyle ise beyaz pantolonum ile ince ceketimi alırım.

— Aman Ahmet rica ederim, böyle...

Bay Ahmet, kansının yavaşına bir fiske vurarak:

— Güneş gözlüklerimi de takarım olur biter.

Tramvay durağına doğru giden Bay Ahmede ilk rast-gelen yolcu, yerlere yatarcasına gülmeğe başladı... Çünkü Bay Ahmedin üzerindeki palto, beyaz panta-

lon, ayağındaki keten ayakkabı, gözündeki siyah gözlük, elindeki şemsiye, başındaki hasır şapka onu bir hokkabaza çevirmişti. Buna rağmen o, gayet sakin yürüyor ve alçak perdeden konuşuyordu:

«— Güneş var ama yağmur yağabilir, yağmur yağdı mı kar da yağabilir, yağmur ve kar daima rüzgâr getirir. İşte ben bu vaziyette iyi havaya da, fena havaya da uygunum. Tet-birli olmak lâzım tedbirli!»

Adnan Tahir

GEÇİM DÜNYASI

Yolcu — Ayol, sen eskiden Köprü başında duruyordun, şimdi burada mı dleniyorsun?

Dilenci — Hayır bayım, merkez yine orası, burada da bir şube açtım!..

ŞAHESER

Besim Atalay, bir gün Faruk Nafize sormuş:

— Şair, mizahî yazılar içinde en çok hangisini beğenirsin?

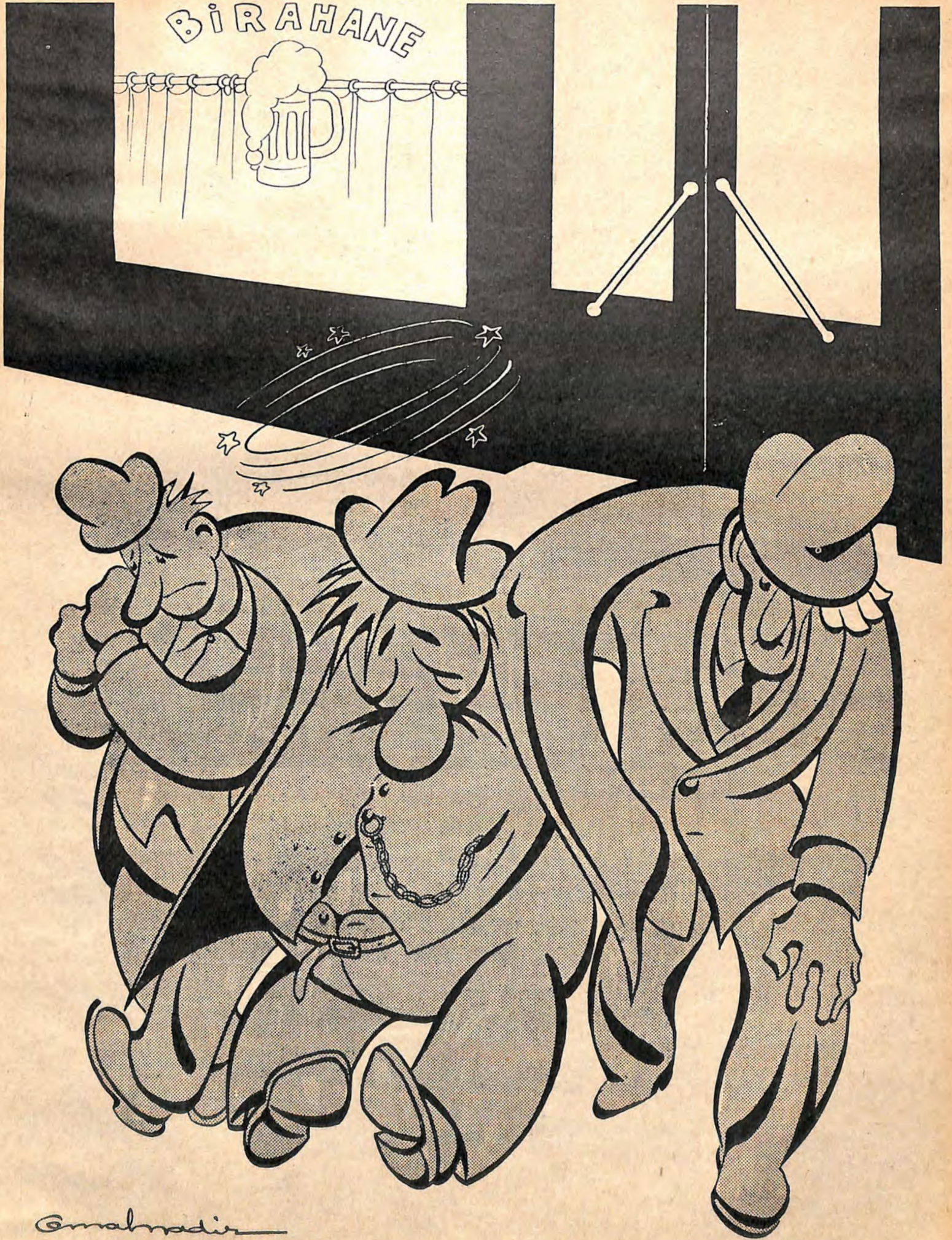
Faruk Nafiz şu cevabı vermiş:

— Sizin ciddî şiirlerinizi!

Merhamet

— Aşkın beni deli etti, diyor... Acaba inansam mı?..
— Sakın ha... Delinin sözüne inanılmaz...

Fazla istim tutmuş bir yandan çarklı !

— Aman hemşire, bizim oğlan o kadar merhametli, o kadar merhametli ki... Babası her sene kitap parası vermesin diye iki yıldır aynı sınıfta kalıyor!..

SARDALYA KUTUSU

Samuel, yakın akrabasından kösele tüccarı Levi ile beraber cumartesi günü Büyükdada gitmeğe karar verdi. Kadın erkek, çoluk çocuk on ikiye baliğ olan tenezzüh heyeti hiç dinlenmeden vapurda yiye söylye Büyükdada vasil oldular.

Levi, Samuelden daha muktesitti, adanın muntazam yollarında arabaya, merkebe binmeği pek manasız buluyordu.

— Benim yollara serpecek param yok!...

Diye bağınıyor, arkadaşı Samueli yaya yürümeğe teşvik ediyordu. Halbuki Samuel'in şişman, kırmızı saçlı, beyaz ve çilli yüzlü karısının iskeleden çıkıncaya kadar ter burnundan damlamıştı, onun için anlaşılmadılar. İki aile bir kısmı yayan, diğeri eşeklerle Dile doğru hareket etti. Öğleyin Dile buluşup beraber yemek yiyeceklerdi. Samuel yemek meselesine fazla ehem-

miyet veriyordu, geçen sene bir komisyonculuk işinde Levinin ele geçirdiği nefis sucuklardan tatmak için sarsırsızlanıyordu..

Öğleden sonra bir kaç saat Dilde Levileri bekledikleri halde kimse zuhur etmedi. Nihayet çocukların ısrarı üzerine Samuel sucuktan tatmak huyasını feda ederek sofrayı hazırlamağa başladı. Yemek yediler, biraz sonra küçükler çamların altında oynamak için uzaklara gitmişti. Samuelin küçük oğlu bağrdı:

— Baba, Leviler burada yemek yemişler!..

Samuel, oğlunun yanına gitti ve ona:

— Burada yemek yediklerini nereden anladın?

Diye sordu.

— İşte, baba, gelirken aldıkları sardalya kutuları!..

Çocuk, çamların altına atılmış boş

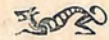
sardalya kutularını babasına gösterdi. Samuel muterizane başını salladı:

— Hayır, olamaz!.. Bu kutuları onlar atmadı!..

— Nasıl baba, bunlar Levinin gelirken aldığı sardalya kutuları değil mi?

— Değil... Eğer bu sardalyaları onlar yemiş olsaydı, her halde kutularını da beraber alıp götürürlerdi!..

Çaylak

NİYETE BAK

Kahvede döğüstükleri için karakola gönderilen iki arkadaşa komiser sordu:

— Ayıp değil mi efendim? Sizler de böyle yaparsanız! Uslu akıllı adamlarsınız... Birbirinizin hayatına kast edecek kadar gözünüzü karartan mesele nedir?

Maznunlardan biri boynunu büktü:

— Bir alacak meselesinden sulh olmak istiyorduk!

Apandisit

Meşhur ipek tüccarı Salamon, karısının ısrarile apandisitten ameliyat olmağa razı olmuştu. Salamonun canı gibi, parası da çok kıymetli idi. Bir türlü bayılmaya razı olmuyor:

— Benin uykusu ağırdır, ulmaz!

Diyordu. Nihayet ameliyatı mevzii iptali hisle yapmalarını kabul etti. Ameliyat masasına yattığı zaman çırağı Muize bir dakika yanından ayrılmamasını sıkı sıkı tmbih ediyordu. Şayet ameliyat esnasında kendisine bir fena'ık gelir de bayılıverirse kimsenin ceplerini karıştırmamasına dikkat etmesini de gizlice söylüyordu. Çırağına bunu hatırlatmak için ikide bir:

— Muiz yozlerini aç!

Diyordu.

Nihayet ameliyat başladı. Salamon sanki canı acıyor-

muş gibi ihtiyaten inlemekle devam ediyordu.

— Aman... Of... Ölüyorum...

Yara dikilmeğe başlandı. Salamon, operatörün yarasını dikmekte olduğunu anlayınca Muizi çağırdı:

— Muiz çabuk yel yanımda!

Muiz, Salamonun başucuna geldi.

— Bak, angı iplikları dikiyorlar, bezinkilârları mı?

Muiz, doktorların yanına gidip ameliyata baktıktan sonra cevap verdi:

— Ayır, başka iplikları usta!

Salamonun kan başına sızdı:

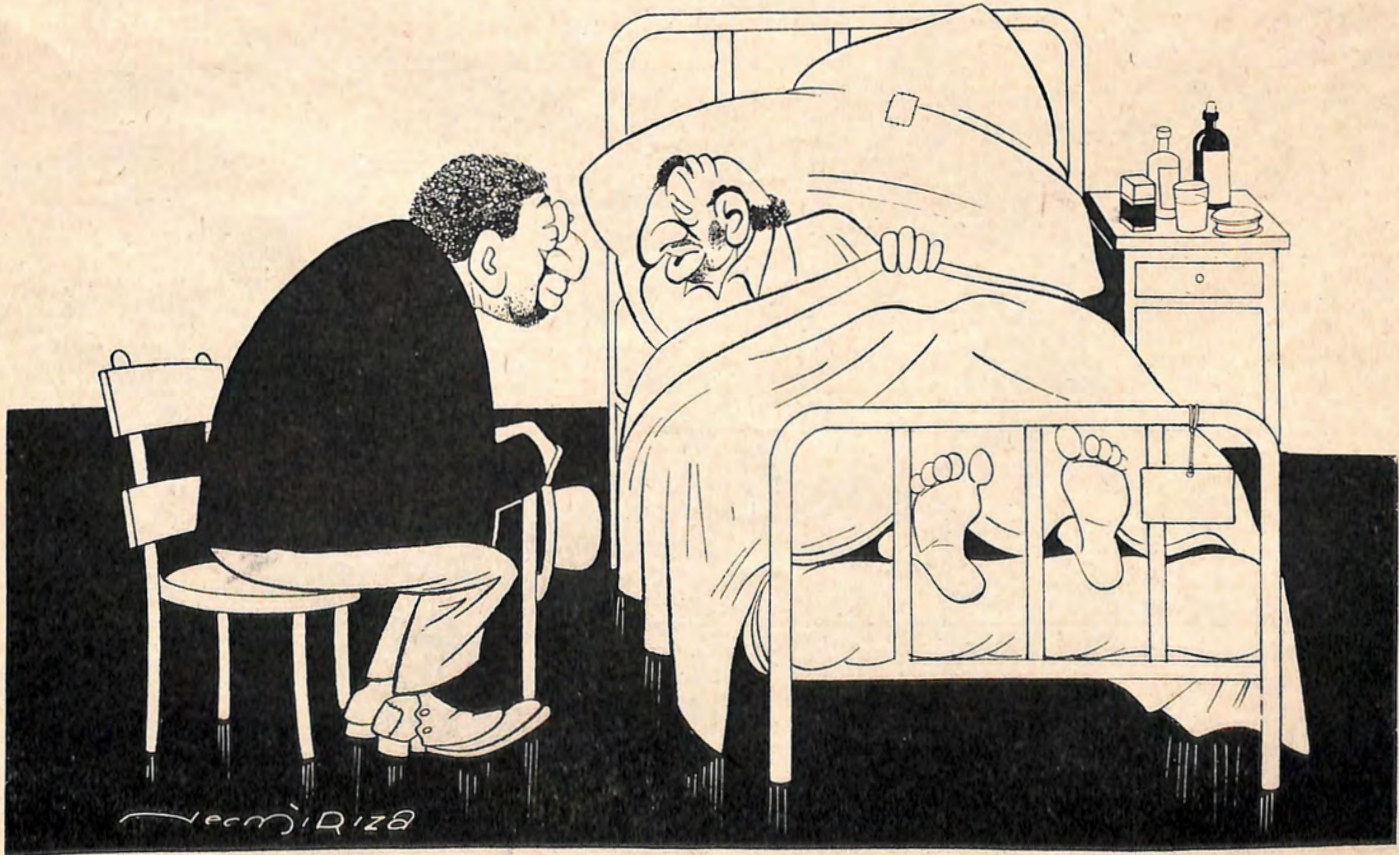
— Tuu sana uğursuz oğlu uğursuz, bir saattir yanlarında duruyorsun da bir makara satamadin oyle mi? Dedi ve bayıldı.

Necmi Rıza

Karga

— Herif! Bir kelime daha söylersen dul kalacağım!..

Necmi Rıza

— Nasıl Salamon, ameliyattan memnun musun?..

— Çok memnunum... Operatör altın gözlüğünü karnımda unutmuş!..

Tefrika No. 19

MAHMUD YESARİ

— Sonbaharın da başka zevki var, kocacığım.

Veysi Kazanç, kozunu oynamağı becerememiş, oyunda yenilmiş kibar bir kumarbaz asaletile, boyun eğiyor, ses çıkarmıyordu.

Remide, kocasına:

— Sonbaharın da başka zevki var.

Derken, müsbet bir şey düşünmüyordu. O, çocukluğundanberi, sonbaharın zevkini, safasını sürmüş değil, cefasını çekmişti. Fakat romanlarda, hikâyelerde, şiirlerde sonbaharın methini okuya okuya hayalinde ayrı bir âlem yaşıyordu. Sonbaharın zevkini sayfiyede tadacaktı.

Remidenin bu hayali pek çabuk sönüverdi. Islak asfaltta, tramvayların motör gürültülerinden, çan seslerinden başka gürültü, ses, kalmamıştı. Ara sokaklar, bağ, bahçe aralanı vıcık vı-

cık çamurdan yürünmez, geçilmez hale gelmişti.

Sandal yelkenleri kürekleri döşemeleri alınarak kayıkhaneye çekilmişti. Remide, Cinle de buluşamıyordu.

Genç kadın, Cinin sağlamlığına şaşıyordu. Cin, üşümüyordu; yalnız, fazla yağış, rüzgârlı havalarda, suveterini, kaşkol gibi boyuna sanyordu. Kahkahalarındaki canlılık, dinçlik kaybolmamıştı; kararar gök yüzü, pusurak hava, sürekli yağmurlar, onun içini karartmıyordu.

Bazan güneş gülümsiyecek olursa, Remide, otomobile kısa gezintiler yapıyor ve bu gezintilerde, daima Cine rast geliyordu. O zaman, Cine:

— Bisikletini bir yere bırak, otomobile gel!

Diyor, delikanlıyı otomo-

bile alıyor, asfaltta geziniyorlardı.

Remide, Cine soruyordu:

— Üşüyor musun, Cin?

Delikanlı, beyaz dişlerini göstererek neş'e ile gülüyordu:

— Hayır! üşünecek hava yok.

Genç kadın, ona hayret ve takdirde bakıyordu:

— Sağlam çocuksun, Cin.

Bu gezmelerden birinde Remide, düşünceli düşünceli sordu:

— Biz, İstanbula taşınırsak, ne yapacaksın?

Cin, başını iğmişti, cevap vermedi.

— Cin, beni anyacak mısın?

Delikanlı başını kaldırdı; durgun bir bakışla genç kadını süzdü.

Remide, ısrar etti:

— Beni anyacaksın, değil mi?

Delikanlının gözleri bulutlanmıştı; yine cevap vermedi.

Remide, arabının hızını kesmişti, elini Cinin omuzuna koydu, gülümsedi; sonra, elile çenesini okşadı:

— Yine buluşuruz, Cin.

Cin, sesini çıkarmıyordu. Onun susuşu genç kadına fena dokunmuştu:

— Dilin mi tutuldu, Cin? Elbette buluşacağız.

Elile volanı kullanırken tatlı bir sesle anlatıyordu:

— Buluşacağız, Cin. Ben, bu taraflara gelemem. Bunu tabii görürsün. Sen de, anneni, köşkünü, başını bırakamıyorsun, İstanbula taşınamıyacaksın. İkisinin arasını bulacağız. Bu da çok kolay, Buradaki bakkala, yahut eczahaneye telefon etsem, sana haber verirler mi?

(Arkası var)

Lûgatnamei Zahir ÇELEBİ

İtriyatçı

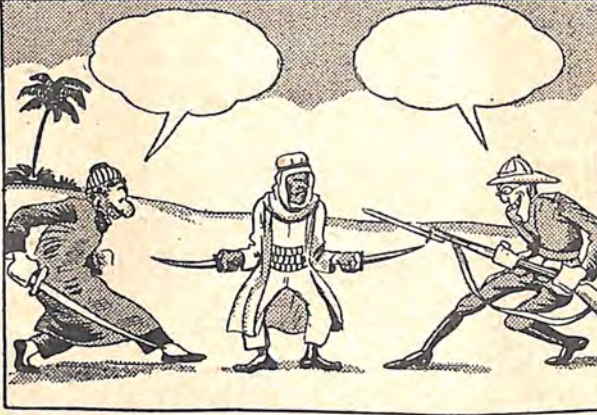
Kabahatlı

Kabare

Kabiliyet

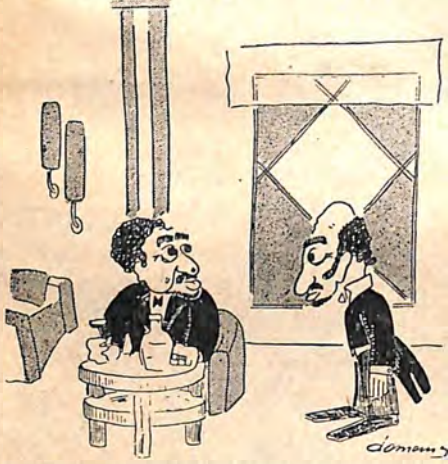
Kabızülervah

Yazısız hikâye:

Kudüste bıçak oyunu

[İtalyan karikatürü]

— Sizi birisi görmek istiyor...
Hamamda olduğunuzu söyledim,
inanmadı..
— Öyle ise beni iyi tanıyan biri
olmalı..

[İtalyan karikatürü]

— İneğiniz günde nekadar süt veriyor?..
— 12 litre..
— Nekararını satabiliyorsunuz?..
— Yirmi litre kadar..

[İsveç karikatürü]

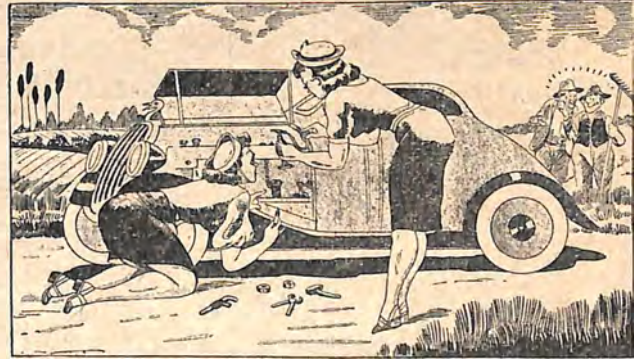
— Siz kızımı istiyorsunuz ama
kızımın istediğini verebilecek
vaziyette misiniz?..
— A, tabii, kızınız benden başka
bir şey istemiyor ki!..

[İngiliz karikatürü]

— Ben biraz daha olgun istemiştim..
— Öyle ise ablamı göndereyim..

[İtalyan karikatürü]

— Şu köylüler, acaba bize yardım ede-
mezler mi?..
— Sordum, iki öküz gönderecekler..

[Fransız karikatürü]

Dr. Feyzi Ahmet

Deniz hastanesi cild ve züh-
revî hastalıklar mütehassısı.
Pazardan başka hergün üçten
sonra Ankara caddesi 43 No. da

SÜMER BANK

Yerli Mallar Pazarı

SAĞLAM

UCUZ

GÜZEL

İstanbul, Balçıkbaşı, Bevoğlu, İstiklâl caddesi

NEOKALMİNA BAŞ DIŞ AĞRILARI NEVRALJİ

Nezle hastalıkların kara
habercisidir

GRİPİN

bir kale gibi sizi
müdafaa eder.

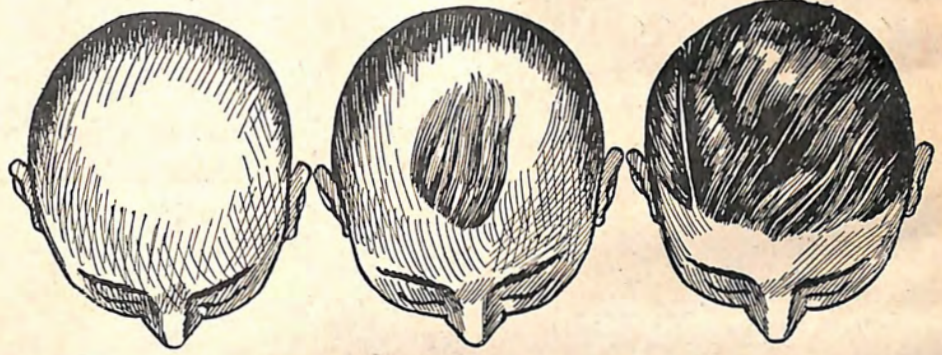
Gripin nezleyi ve gripi geçirir, ha-
rareti düşürür.

Baş ve diş ağrılarına, romatizma
sancılarına, sinir ve adalelerdeki ısı-
tırlara karşı en kuvvetli deva Gri-
pindir.

Havaların çok karışık ve tehlikeli
olduğu günlerde sıhhatinizi korumak
için şüphesiz Gripin kullanmalısınız.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir.
İsmine dikkat. Taklidlerinden sakını-
nız ve Gripin yerine başka bir marka
verirlerse şiddetle reddediniz.

Saç bakımı, güzelliğin en birinci şartıdır

PETROL NİZAM

Kepekleri ve saç dökülmesini tedavi eden tesiri mücerrep bir ilâttır.

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DIŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DIŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır
ve diş etlerini kuvvetlendirir

*Dünyanın
En Sağlam ve
Sıhhi*

PREZERVA- TİFLERİ

Teki 10, 3 lük 20, 6 lük 40
kuruştur. Her eczanede bulunur.

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi

Telefon: 43413

VIROZA HER TÜRLÜ YANIKLAR KAN ÇİBANLARI MEME İLTİHABI

Buruşmuş ve ihtiyarlamış Bir cildi gençleştirmiştir.

Bir doktorun
şayanı hayret
bir keşfi

Viyananın tıbbi mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzaferiyetini ilân ediyorlar. Buruşuklukların yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tecrübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamaya başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejskal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde mali fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkiibinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmadan evvel pembe rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görünürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremi kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

Ademi iktidara
ve
Belgevşekliğine
karşı
HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü

Yusuf Ziya

KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

Güzel ve beyaz dişlerle süslü

Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tettebbüatı esasına tevfikân istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerde başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerde
Parfümörilerde satılır.

*Yiyeceklerinizi daima taze
saklıyan sıhhatinizin kalkanı*

Westinghouse

Buz dolabıdır

Türkiye Umum Müessilliği:

HELIOS Müessesatı Galata İstanbul (P. K. 1400)